

le gælde med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2000, foreslås det, at beløbet fastsættes direkte i lovteksten. Efter 1. juli 2001 vil der ved anvendelse af reglen skulle benyttes den markedspris, som vil blive fastsat efter den foreslåede bestemmelse i 59 a, stk. 9. Bestemmelsen, der er en konsekvens af aftalen af 17. november 1999 (kraftværksaftalen), har i overensstemmelse med aftalen en løbetid på 4 år.

Til nr. 3

Med bestemmelserne i § 8 a, stk. 3-7, der blev indsat ved lov nr. 448 af 31. maj 2000 om ændring af elforsyningsloven, blev der indført regler, der reducerede egenproducenters pligt til at aftage miljøvenlig elektricitet. Såfremt dette lovforslag vedtages, vil mængden af miljøvenlig elektricitet, som forbrugerne har pligt til at aftage, blive formindsket. Hermed vil den tilsigtede begunstiggelse for egenproducenterne blive tilsvarende reduceret. Det er derfor fundet rigtigst at foreslå, at egenproducenternes betaling til de pristillæg, som foreslås i § 59 a, og som træder i stedet for aftagepligten, beregnes i forhold til det elforbrug, som aftages gennem det kollektive elforsyningsnet (netto-afregningsprincippet). Øvrige forbrugere skal bidrage i overensstemmelse med deres totale elforbrug, jf. bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 59 a, stk. 12.

Til nr. 4

Ændringen af § 58, stk. 3, er alene en teknisk konsekvensændring, som har baggrund i, at pristillæg nu foreslås fastsat direkte i § 59 a, og ikke ved bekendtgørelse efter § 58, stk. 3, jf. punkt 6 nedenfor.

Til nr. 5.

Efter bestemmelsen i § 59, stk. 1, kan miljø- og energiministeren fastsætte regler for afregning af VE-elektricitet, herunder at der kan anvendes forskellige afregningspriser for forskellige teknologier. Med ændringen foreslås, at ministeren ved fastsættelsen af afregningspriser herudover kan lægge vægt på anlæggenes størrelse og på brændselsanvendelsen. Baggrunden herfor er den, at økonomien i biomasseanlæg som oftest vil være afhængig af anlægsstørrelsen, og store anlæg typisk vil have et mindre støttebehov pr. produceret energienhed end små anlæg. Ændringen af bestemmelsen indebærer, at ministeren kan gøre afregningsreglerne afhængig af anlæggenes størrelse.

Det foreslås endvidere, at der ved fastlæggelse af afregningsreglerne kan lægges vægt på det brændsel, som anvendes. Det vil således kunne bestemmes, at anlæg som anvender biobrændsler, som er billige, skal

have mindre støtte end anlæg, som anvender dyrere brændsler.

Regler efter § 59, stk. 1, vil ikke vedrøre anlæg, som opføres efter påbud efter den tidligere gældende elforsyningslov, idet disse anlæg afregnes efter bestemmelserne i den foreslåede § 59 a. Reglerne kan først udstedes efter forelæggelse for Folketingets Energitpolitiske Udvalg.

Til nr. 6

Bestemmelsens anvendelsesområde

Efter elforsyningsloven har elforbrugerne som udgangspunkt pligt til at aftage en forholdsmæssig andel af al den miljøvenlige elektricitet, som produceres her i landet. Denne prioritering af den miljøvenlige elektricitet, begrænser den mængde elektricitet, som forbrugerne kan købe på det frie elmarked. Med den stigende produktion af miljøvenlig elektricitet er der derfor behov for at søge at modgå denne tendens til lukning af elmarkedet, som denne prioritering indebærer. Med lovforslaget foreslås det derfor, at elektriciteten fra biomasseanlæg og vindmøller, herunder havvindmøller som opføres, eller som er opført som følge af påbud efter tidligere gældende elforsyningslov, ikke længere skal være omfattet af aftagepligt for forbrugerne.

Opførelsen af disse anlæg skal således ikke støttes ved udbetaling af en afregningspris for en elproduktion, som forbrugerne har pligt til at aftage, jf. de gældende regler i §§ 57 og 58. Støtten til disse anlæg skal i stedet ske ved pristillæg og VE-beviser. Samme ordning er ved kraftværksaftalen med elreformpartierne aftalt for de da eksisterende kraftværksejede VE-anlæg.

Bestemmelserne i den foreslåede § 59 a gælder udelukkende for VE-elektricitet, som produceres på anlæg, der er opført eller ombygget som følge af pålæg meddelt efter bestemmelsen i § 13 i den tidligere gældende elforsyningslov, eller som er opført efter særlig aftale med energiministeren, jf. bestemmelsens stk. 1. De pålæg, som der henvises til, er pålæg af 14. februar 1996 om opstilling af landvindmøller, pålæg af 6. december 1993 om afbrænding af biomasse og pålæg af 13. februar 1998 om opførelse af havbaserede vindkraftanlæg. Disse pålæg påtænkes efter bestemmelsen i elforsyningslovens § 10, stk. 4, opretholdt i bevillingerne til Elsam A/S og til Energi E2 A/S. Såfremt en del af udbygningen af havvindmøller kommer til at ske efter afholdelse af licitation, er det imidlertid hensigten at justere de meddelte pålæg.

Inden disse formelle påbud blev udstedt, blev der mellem energiministeren og elværkerne indgået kon-